

Sygn. akt I C 90/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk -Północ w Gdańsku, Wydział I Cywilny

w składzie :

Przewodniczący SSR Agnieszka Piotrowska

Protokolant sekr. sąd. Katarzyna Warzocha

po rozpoznaniu w dniu 11 marca 2016 roku na rozprawie

sprawy z powództwa T. S.

przeciwko Gminie M. G., (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. odstępuje od obciążania powódki kosztami procesu.

Sygn. akt I C 90/14

UZASADNIENIE

Powódka T. S. wniosła o zasądzenie in solidum od pozwanych Gminy M. G. oraz Przedsiębiorstwa (...) Spółki Akcyjnej w G. kwoty:

- 50.000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę
- 5.655 zł tytułem zwrotu kosztów opieki
- 100 zł tytułem zwrotu kosztów sporządzenia opinii lekarsko – orzeczniczej z dnia 03 czerwca 2013 r.

wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 04 kwietnia 2010 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego oraz kosztami zawiadzenia do próby ugodowej w łącznej kwocie 3.697 zł.

Uzasadniając żądanie powódka wskazała, że w dniu 17 lutego 2009 r. w rezultacie upadku na nieoczyszczonej i oblodzonej, nierównej jedni doznała złamania przekrętarsowego kości udowej lewej, poważnego urazu biodra, zakażenia układu moczowego i ogólnego potłuczenia ciała. Została poddana zabiegowi operacyjnemu, doznała głębokiego urazu psychicznego. W dniu 04 marca 2010 r. powódka dokonała zgłoszenia szkody w (...) i Z. w G., który pismem z dnia 25 marca 2010 r. odmówił przyjęcia odpowiedzialności za szkodę. Pismem z dnia 11 maja 2011 r. powódka wezwała ubezpieczyciela G. Zarządu Dróg i (...) SA w W. do zapłaty kwoty 95.200 zł tytułem zadośćuczynienia i zwrotu kosztów leczenia i rekonwalescencji. Decyzją z dnia 16 czerwca 2011 r. ubezpieczyciel odmówił wypłaty odszkodowania. Wezwaniem do zapłaty z dnia 27 sierpnia 2011 r. powódka wezwała ww. Zakład (...) oraz Gminę M. G. do zapłaty kwoty 95.200 zł tytułem zadośćuczynienia, kwoty 7.800 zł oraz 15.600 zł tytułem zwrotu kosztów opieki wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wymagalności do dnia zapłaty. W piśmie z dnia 11 października 2011 r. Gmina M. G. poinformowała, iż nie ponosi odpowiedzialności za odśnieżanie jezdni, gdyż zadanie to zlecono Przedsiębiorstwu (...) Spółce Akcyjnej. Pismem z dnia 03 grudnia 2011 r. powódka wezwał pozwanych oraz

ww. Towarzystwo (...) do zapłaty należnego zadośćuczynienia w kwocie 95.000 zł oraz zwrotu kosztów opieki w kwocie 7.800 zł oraz 15.600 zł wraz z ustawowymi odsetkami z za zwłokę od dnia wymagalności do dnia zapłaty. Pismem z dnia 11 stycznia pozwana Spółka wskazała, iż nie ponosi odpowiedzialności za wypadek powódki, gdyż wykonywała swoje obowiązki w sposób prawidłowy. Pismem z dnia 21 stycznia 2012 r. (...) SA podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie. Następnie pismem z dnia 10 maja 2012 r. powódka zaważwała pozwanych do próby ugodowej, do zawarcia ugody jednak nie doszło - Gmina nie wyraziła zgody na jej zawarcie.

Powołując się na art. 19 ust. 2 i art. 20 ustawy o drogach publicznych i art. 415 kc wskazywała, iż Gmina M. G. dopuściła się niedbalstwa w utrzymaniu drogi na której doszło do zdarzenia. W jej ocenie nierówności nawierzchni miały charakter wyraźny i znacząco odbiegały od standardowych, normalnych ubytków w podłożu. Natomiast pozwana spółka w sposób nienależyty wykonywała umowę zawartą z Gminą w zakresie odśnieżania przedmiotowej nawierzchni. W związku z tym ponosi odpowiedzialność za zdarzenie na podstawie art. 471 kc i następnych. Z tych względów uznała, iż istnienie związku przyczynowego pomiędzy zaniechaniem obu pozwanych a powstaniem szkody nie budzi żadnych wątpliwości. Wskazywała, iż doznany rozmiar cierpień uzasadnia przyznanie kwoty 50.000 zł tytułem zadośćuczynienia. Podnosiła, iż decyzją z dnia 22 lutego 2012 r. Miejski Zespół ds. Orzekania o Niepełnosprawności orzekł o znacznym stopniu niepełnosprawności poszkodowanej, którego przyczyna jest upośledzenie narządu ruchu, spowodowane skomplikowanym złamaniem kości udowej lewej i urazem biodra. Ponadto zgodnie z opinią lekarską – orzecznictwa z dnia 03 czerwca 2013 r. wysokość uszczerbku na zdrowiu powódki wyniósł 20%. Po wyjściu ze szpitala wymagała pomocy osób trzecich. Przez 65 dni opieka nad poszkodowaną była sprawowana w wymiarze 12 godzin dziennie. Przyjęta stawka godzinowa 7,25 zł wynika z podzielenia wysokości minimalnego miesięcznego wynagrodzenia pracownika zatrudnionego w pełnym wymiarze czasu pracy w 2009 r. przez 176 godzin – średnią liczbę godzin pracujących w miesiącu – tj. $1.276 \text{ zł} : 176 = 7,25 \text{ zł}$.

W odpowiedzi na pozew pozwana Gmina M. G. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwana wskazała, iż kwestionuje powództwo zarówno co do zasady, jak i co do wysokości. Zdaniem pozwanej nie ponosi ona odpowiedzialności za zdarzenie, które miało miejsce na ul. (...) posiadającej status drogi wewnętrznej nie publicznej. W ocenie pozwanej zdarzenie miało charakter losowy. Argumentowała, iż w jej zarządzie znajduje się jedynie fragment ul. (...), pozostała część ww. ulicy znajduje się gestii Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w G.. W związku z nieprecyzyjnym wskazaniem miejsca zdarzenia przez powódkę na wysokości ul. (...) pozwana podniosła zarzut braku legitymacji biernej. Zdaniem pozwanej powódka nie wykazała, by w dacie zdarzenia na nawierzchni drogi były nierówności, które zagrażałyby bezpieczeństwu i mogły się przyczynić do wypadku powódki i świadczyły niedbalstwie pozwanej. Nie były dokonane żadne zgłoszenia do pozwanej. W związku z tym powódka nie wykazała związku przyczynowego między zdarzeniem a zaistniałą szkodą u powódki. Odnosząc się do utrzymania zimowego drogi przy ul. (...) podkreślała, iż odśnieżanie i usuwanie oblodzonej nawierzchni na IV Zakresie – Rejonie G. O. – który objął ul. (...) zostało zlecone pozwanej spółce. Pozwana Gmina wskazywała, iż w dniu zdarzenia panowały bardzo niekorzystne warunki atmosferyczne, były ujemne temperatury – 5 st. C, - 2ct. C oraz ciągle opady śniegu, a zima została zakwalifikowana jako ciężka. Zdaniem pozwanej powódka w żaden sposób nie udowodniła wysokości żądanego odszkodowania, a przedłożyła jedynie rachunek na kwotę 100 zł tytułem kosztu sporządzenia opinii lekarskiej. Argumentowała, iż strona powodowa nie wykazała, by były jakiegokolwiek wskazania medyczne do sprawowania opieki nad poszkodowaną przez osoby trzecie, nadto nie udowodniła faktu rzeczywistego poniesienia takich kosztów. Nie wykazała również, by doznała uszczerbku majątku w związku ze sprawowaną nad nią opieką. Wysokość roszczenia z tytułu zadośćuczynienia uznała za rażąco wygórowane. Powołując się na orzecznictwo wskazywała, iż ustalony stopień utraty zdrowia nie jest równoznaczny z rozmiarem krzywdy i wielkością należnego zadośćuczynienia. Jednocześnie wniosła o przypozwanie (...) – ubezpieczyciela Gminy M. G..

W odpowiedzi na pozew pozwana (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G. następca prawny Przedsiębiorstwo (...) Spółki Akcyjnej w G. wniosła o oddalenie powództwa, zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz o przypozwanie (...) SA w W..

W uzasadnieniu kwestionowała roszczenie co do zasady, jak i co do wysokości. Argumentowała, iż była zobowiązana do odśnieżania jedynie fragmentu ul. (...), pozostała część ww. ulicy znajduje się gestii Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w G.. W związku z nieprecyzyjnym wskazaniem miejsca zdarzenia przez powódkę na wysokości ul. (...) pozwana podniosła zarzut braku legitymacji biernej. Wskazywała, iż w niniejszej sprawie nie zaszły żadne okoliczności pozwalające na przypisanie w ramach odpowiedzialności kontraktowej, albowiem nie jest ona stroną stosunku obligacyjnego z powódką. Argumentowała, iż w dniu zdarzenia 17 lutego 2009 r. w sposób należyty wypełniła swoje umowne obowiązki w zakresie zimowego utrzymania nawierzchni ulicy (...) co potwierdził zamawiający usługę. Nawierzchnia została nie tylko odśnieżona przy pomocy odpowiedniego pługu, ale również posypana kruszywem i środkami chemicznymi zapobiegającymi powstawaniu oblodzeń, w celu umożliwienia pojazdom poruszania się po ośnieżonej drodze, zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 1.1 umowy łączącej ją z Gminą. Nie została poinformowana ani przez użytkowników drogi, ani przez dyżurnego inżyniera Miasta lub innych przedstawicieli zamawiającego o konieczności dodatkowej interwencji celem odpłuzenia przedmiotowego obszaru. W ocenie pozwanej przedmiotowe zdarzenie miało charakter losowy. Nadto nie może ona odpowiadać za fakt, iż na drodze przeznaczonej do ruchu pojazdów, rzekomo nie było odpowiednich warunków dla ruchu pieszego. Powódka przechodząc po ośnieżonej nawierzchni winna była do zachowania wzmożonej ostrożności mają na względzie fakt, iż przechodził przez jednie w miejscu do tego nie przeznaczonym. Pozwana podnosiła również, iż w dniu zdarzenia panowały niekorzystne warunki pogodowe, odnotowano opady śniegu jedynie z małymi przerwami, temperatura wahała się od -1 st. C do - 8 st. C. Odnosząc się do wysokości roszczenia pozwana argumentowała, iż powódka nie udowodniła wysokości kwot żądanych zarówno tytułem odszkodowania, jak i tytułem zadośćuczynienia. Argumentowała, iż strona powodowa nie wykazała, by były jakiegokolwiek wskazania medyczne do sprawowania opieki nad poszkodowaną przez osoby trzecie, nadto nie udowodniła faktu rzeczywistego poniesienia takich kosztów. Nie wykazała również, by doznała uszczuplenia majątku w związku ze sprawowaną nad nią opieką. Wysokość roszczenia z tytułu zadośćuczynienia uznała za rażąco wygórowane. Jednocześnie podniosła zarzut przedawnienia roszczenia. Zdaniem pozwanej w dniu złożenia wniosku o zawezwanie do próby ugodowej roszczenie było już przedawnione. Jednocześnie wniosła o przypozwanie (...) SA w W. w charakterze interwenienta ubocznego.

W piśmie procesowym z dnia 12 czerwca 2014 r. powódka doprecyzowała miejsce upadku, wskazując iż upadła naprzeciwko bloku przy ul. (...), na szczycie bloku (...).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Gmina M. G. jest zarządcą przy ul. (...). Droga ta ma status drogi wewnętrznej, kategorii IV Zakres –Rejon G. O.. Nierówności widoczne na drodze mieszczą się w określeniu dostatecznego stanu drogi. Norma określa dopuszczalną nierówność nawierzchni w przypadku odbioru drogi wynosi ona do 9 mm. Na ulicy (...) występują łagodne deformacje spowodowane nierównym osiadaniem podbudowy pod konstrukcją jezdni, co nie stanowi podstawy do jej wyłączenia z użytkowania.

okoliczność bezsporna, nadto dowód zeznania świadka W. S.- k. 400-401

Utrzymanie zimowe drogi przy ul. (...) o pow. 6.846 m² Gmina M. G. zleciła na podstawie umowy z dnia 19 listopada 2008 r. nr (...) Przedsiębiorstwu (...) Spółce Akcyjnej w G. (obecnie (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością). Umowa obowiązywała w okresie od 19 listopada 2008 r. do dnia 15 kwietnia 2009 r. Droga ma status III kategorii odśnieżania. Zleceniobiorca prawidłowo wykonywał zlecenie według standardu przeznaczonego dla poruszania się pojazdów.

okoliczność bezsporna, nadto dowód: umowa nr (...) –k. 123-138, zeznania świadka R. J. –k. 396-339

W dobie poprzedzającej zdarzenie od godziny 8.00 do 8.00 dnia następnego miały miejsce intensywne opady śniegu. Ostatni opad miał miejsce między 1.30 a 3 w nocy z 16 na 17 lutego 2009 r., kolejne opady były mniej intensywne. Temperatura wynosiła -2, -3 stopnie C. Czynności wykonawców usługi były kontrolowane. Inspektor z ramienia

(...) przejeżdżał daną drogą i sprawdza, czy warstwa śniegu została usunięta przez pług na boki drogi i czy droga została posypana środkami uszorstniającymi. Na drogach wewnętrznych nie stosuje się środków chemicznych, są one stosowane w miejscach gdzie jest intensywny ruch pojazdów. Nie ma możliwości uzyskania efektu czarnej drogi na drogach wewnętrznych przy zastosowaniu środków chemicznych. Wykonawca w pierwszej kolejności musiał zająć się drogami I kategorii. Zleceniobiorca w dniu 17 lutego 2009 r., prawidłowo wykonał zlecenie według standardu przeznaczonego dla poruszania się pojazdów.

dowód: zeznania świadka R. J. –k. 396-399, zeznania świadka P. M. –k. 399-400, wydruk ze stacji pogodowej –k. 414-417, zeznania świadka S. P. –k. 449-451, zeznania powódki T. S. –k. 451-453

T. S. w dniu 17 lutego 2009 r. upadła na nieodśnieżonej jedni, naprzeciwko bloku przy ul. (...), na szczycie bloku(...). Na chodniku przylegającym do ulicy zostały zaparkowane pojazdy, uniemożliwiając przejście powódce na parking, na który zmierzała.

Miejsce upadku znajduje się w zarządzie Gminy Miasta G., objęte było umową z dnia (...) nr (...) zawartą z Przedsiębiorstwem (...) Spółką Akcyjną w G. (obecnie (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością).

Z miejsca wypadku poszkodowana została przewieziona do szpitala, gdzie rozpoznano złamanie szyjki kości udowej lewej, powódka była leczona operacyjnie – protezopastyka bezcementowa totalna biodra lewego, hospitalizowana około 3 tygodnie. Po zabiegu powódka po kilku dniach chodziła o balkoniku, po około 1-2 miesiącach chodziła o kulach. (...) zakończono 17 lutego 2010 r.

Do dnia dzisiejszego powódka nie odzyskała pełnej sprawności. Trwały uszczerbek ortopedyczny na zdrowiu powódki wynosi 10% , jest związany z ograniczeniem ruchomości biodra lewego, zaburzeniami związanymi z implantem np. czucie głębokie. Niemożność chodzenia z pełnym obciążeniem operowanej kończyny ograniczyła zdolność poszkodowanej do samodzielnego chodzenia na dłuższych dystansach, możliwość wykonywania niektórych czynności dnia codziennego np. zakupy, prace domowe. Obecnie wskazana niesprawność ma przede wszystkim związek z nieporadnością (niezależną od wypadku – samoistną), a nie wypadkiem. Od wypadku do około 4 tygodni od zabiegów ból był znaczny, po tym czasie stopniowo słabł.

Od wypadku do końca sierpnia 2009 r. powódka wymagała pomocy osób trzecich przy wykonywaniu podstawowych czynności. Wynika to z konieczności chodzenia o dwóch kulach. Wymiar dobowy niezbędnej pomocy wynika z wielu czynników, w tym indywidualnych takich jak warunki techniczne miejsca zamieszkania (winda, wanna , lokalizacja sklepów itp.). Z punktu medycznego niezbędny wymiar takiej pomocy to 3 godziny dziennie w okresie 3 miesięcy od wypadku oraz 1 godzina na dobę w pozostałym zakresie. Opiekę na poszkodowaną sprawował syn A. C., następnie wnuczka K. K. oraz J. P. i J. S..

dowód: mapka –k. 59, zeznania świadka D. N. –k. 335-336, płyta –k.11, zeznania świadka J. W. (1) –k. 336-338, zeznania świadka W. S.- k. 400-401, zeznania powódki T. S. –k. 451-453, zeznania świadka A. C. –k. 338-339, zeznania świadka K. K. –k. 339 -340, zeznania świadka J. P. –k. 441-442, zeznania świadka J. S. –k. 443, pisemna opinia biegłego sądowego z zakresu ortopedii W. P.- k. 488-489, ustna uzupełniająca opinia biegłego sądowego z zakresu ortopedii W. P.- k. 558-560. dokumentacja medyczna –k. 12-57, 169 verte -211

W dniu 04 marca 2010 r. powódka dokonała zgłoszenia szkody w (...) i Z. w G., który pismem z dnia 25 marca 2010 r. odmówił przyjęcia odpowiedzialności za szkodę.

dowód: zgłoszenie szkody –k. 58-60, pismo z dnia 25.03.2010 r. –k. 61

Pismem z dnia 11 maja 2011 r. strona powódka wezwała ubezpieczyciela G. (...) i (...) SA w W. do zapłaty kwoty 95.200 zł tytułem zadośćuczynienia i zwrotu kosztów leczenia i rekonwalescencji. Decyzją z dnia 15 czerwca 2011 r. ubezpieczyciel odmówił wypłaty odszkodowania.

dowód: pismo z dnia 11 maja 2011 r. –k.65, pismo z dnia 15 czerwca 2011 r. –k.66

Wezwaniem do zapłaty z dnia 27 sierpnia 2011 r. powódka wezwała ww. Zakład (...) oraz Gminę M. G. do zapłaty kwoty 95.200 zł tytułem zadośćuczynienia, kwoty 7.800 zł oraz 15.600 zł tytułem zwrotu kosztów opieki wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wymagalności do dnia zapłaty.

dowód: pismo z dnia 27 sierpnia 2011 r. –k. 67

W piśmie z dnia 11 października 2011 r. Gmina M. G. poinformowała, iż nie ponosi odpowiedzialności za odśnieżanie jezdni, gdyż zadanie to zlecono Przedsiębiorstwu (...) – porządkowemu Spółce Akcyjnej.

dowód: pismo z dnia 11 października 2011 r.-k.68

Pismem z dnia 03 grudnia 2011 r. powódka wezwała pozwanych oraz ww. Towarzystwo (...) do zapłaty należnego zadośćuczynienia w kwocie 95.000 zł oraz zwrotu kosztów opieki w kwocie 7.800 zł oraz 15.600 zł wraz z ustawowymi odsetkami z za zwłokę od dnia wymagalności do dnia zapłaty, jednakże bezskutecznie.

dowód: pismo z dnia 03 grudnia 2011 r.- k. 69, dowód: pismo z dnia 31 stycznia 2012 r. –k. 70

Wnioskiem z dnia 10 maja 2012 r. powódka zawiadzała pozwanych do próby ugodowej, do zawarcia ugody jednak nie doszło.

dowód: wniosek z dnia 10 maja 2012 r. –k. 71, pismo Gminy M. G. –k. 72, protokół z posiedzenia w sprawie sygn. akt I Co 142/12 –k. 73

W dniu 22 lutego 2012 r. orzeczono w stosunku do poszkodowanej znaczny stopień niepełnosprawności.

dowód: orzeczenie o niepełnosprawności –k. 74

Powódka zleciła wykonanie opinii lekarsko – orzeczniczej M. K. specjalście ortopedii i traumatologii. Z tego tytułu poniosła koszt w wysokości 100 zł.

dowód: opinia –k. 75, rachunek –k. 76

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w sprawie był zasadniczo sporny. Niekwestionowaną okolicznością był fakt zaistnienia zdarzenia, w którym powódka doznała określonego uszczerbku na zdrowiu.

Stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie przywołanych powyżej dokumentów prywatnych, zeznań świadków słuchanych w sprawie oraz opinii biegłego sądowego w zakresie ortopedii. Sąd oparł się nadto na dokumentacji medycznej. Przedłożone przez strony dokumenty nie budziły żadnych wątpliwości Sądu, zaś ich prawdziwość nie została zakwestionowana przez żadną ze stron.

Sąd zasadniczo uznał za wiarygodne zeznania powódki, także świadków A. C., K. K., J. P., J. S. co do zakresu sprawowanej opieki nad poszkodowaną opieką, jej stanu zdrowia. Zdaniem Sądu wiarygodne są twierdzenia powódki przesłuchiwanej w charakterze strony odnośnie okoliczności wypadku. Powódka dokładnie opisała moment i miejsce, w którym się przewróciła. Sąd oparł się również na zeznaniach świadków D. N., J. W. (2), W. S., R. J., P. M., S. P. którzy, tj. R. J., W. S., potwierdzili prawidłową realizację obowiązku zarządcy drogi przy ul. (...) w G. przez Gminę w zakresie utrzymania zimowego w dniu 17 lutego 2009 r. Natomiast P. M., S. P. potwierdzili należyte wykonywanie przez pozwanego S. Północ w dniu 17 lutego 2009 r. usługi utrzymania zimowego drogi przy ul. (...) w G..

Sąd oparł się także w swych ustaleniach na opinia biegłego sądowego z zakresu ortopedii, który ocenił zakres poniesionych przez powódkę obrażeń i wysokości trwałego uszczerbku na zdrowiu doznanego wskutek zdarzenia z dnia 17 lutego 2009 roku oraz ocenił jej aktualny stan zdrowia.

Strona powodowa oraz pozwana Gmina wniosły zastrzeżenia do opinii biegłego sądowego, na skutek których biegły złożył ustną uzupełniającą opinię na rozprawie w dniu 04 grudnia 2015 r., w której, w sposób szczegółowy i wyczerpujący do tych zastrzeżeń się odniósł. Mając na uwadze powyższe, Sąd uznał te wyjaśnienia za wystarczające. Z tych względów oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z kolejnego biegłego ortopedy lub instytutu na podstawie art. 231 kpc. W ocenie Sądu opinia sporządzona została przez osobę mającą odpowiednią wiedzę i doświadczenie z zakresu ortopedii, w oparciu o odpowiednie przesłanki i metody badawcze. Biegły w sposób poprawny zanalizował stan faktyczny, prawidłowo zgromadził materiały potrzebne do wydania opinii i sporządził opinię uwzględniającą wszystkie aspekty sprawy. Zdaniem Sądu, sporządzona opinia jest jasna, logiczna i wewnętrznie niesprzeczna, stąd nie ma podstaw do kwestionowania wniosków w nich zawartych. W ocenie Sądu jest to opinia sporządzona przez osobę, co do bezstronności której nie można mieć wątpliwości.

Na podstawie tak ustalonego stanu faktycznego, Sąd uznał iż powództwo jest niezasadne.

Spornym w sprawie było przede wszystkim to czy pozwani ponoszą odpowiedzialność za zdarzenie z dnia 17 lutego 2009 r., w następstwie którego powódka odniosła określony uszczerbek na zdrowiu. W ocenie Sądu powódka nie wykazała powyższej okoliczności, do czego była zobowiązana na mocy art. 6 kc i 232 kpc. Zgodnie z treścią przepisów art. 232 k.p.c. i art. 6 k.p.c. in fine to strony mają obowiązek wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Sąd może dopuścić dowód z urzędu, ale nie ma takiego obowiązku. Jest to wyrazem zasady, iż to strony powinny być zainteresowane wynikiem postępowania oraz że to strony dysponują przedmiotem postępowania m.in. poprzez powoływanie i przedstawianie Sądowi wybranych przez siebie dowodów. Samo zaprzeczenie okolicznościom dokonane przez stronę procesową wywołuje ten tylko skutek, że istotne dla rozstrzygnięcia sprawy stają się sporne i muszą być udowodnione. W razie ich nie udowodnienia sąd oceni je na niekorzyść strony, na której spoczywał ciężar dowodu, chyba że miał możliwość przekonać się o prawdziwości tych twierdzeń na innej podstawie (SN 28.04.1975 III CRN 26/75). Reguły dowodzenia, a więc rozkład ciężaru dowodu, określa przepis art. 6 k.c. Wynika z niego przedmiot i osoba, na której spoczywa ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 227 k.p.c.). Artykuł ten jednoznacznie stanowi, że ciężar udowodnienia faktów spoczywa na stronie, która wywodzi z tych faktów skutki prawne (SN I CKU 45/96 OSNAP 1997/6-7/76).

Roszczenie swoje powódka w stosunku do Gminy opierała na art. 415 k.c., natomiast w stosunku do (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. na art. 471 kc i następnych.

Zgodnie z art. 415 kc kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę obowiązany jest do jej naprawienia.

Współcześnie przeważa stanowisko, że należy rozdzielić zakresy winy i bezprawności, a bezprawność ujmować jako przesłankę winy. Przyjmuje się, że pojęcie winy należy odnieść jedynie do opisanego podmiotowych cech zachowania się sprawcy szkody, jednak dopiero czyn bezprawny może być oceniany w kategoriach czynu zawinionego w rozumieniu art. 415 k.c. Bezprawność czynu oznacza jego sprzeczność z obowiązującym porządkiem prawnym. Winę można natomiast przypisać sprawcy czynu w sytuacji, w której istnieją podstawy do negatywnej oceny jego zachowania z punktu widzenia zarówno obiektywnego, jak i subiektywnego. (por. A Rzetecka Gil, Komentarz do art. 415 k.c., lex / el 2011, wyrok SN z 7 maja 2008 r., IICSK 4/08, niepubl).

Bezprawnym zachowaniem się będzie więc takie, które stanowi obiektywne złamanie określonych reguł postępowania, czyli będzie sprzeczne z obowiązującym porządkiem prawnym. Przez "porządek prawny" rozumie się nakazy i zakazy wynikające z normy prawnej, ale również nakazy i zakazy wynikające z norm moralnych i obyczajowych, czyli zasad współżycia społecznego.

Przyjmuje się, że bezprawność w rozumieniu reżimu deliktowego jest efektem ogólnego, normatywnego zakazu, skutecznego erga omnes, niewyrządzania sobie nawzajem szkody. Dlatego czyn niedozwolony w znaczeniu art. 415 k.c. może mieć miejsce tylko wtedy, gdy sprawca szkody naruszył obowiązek powszechny, ciężący na każdym. Wskazać też trzeba, że okolicznością wyłączającą bezprawność jest m.in. działanie w granicach ustawowo przyznanym uprawnień (patrz cyt. wyżej Komentarz).

Natomiast zgodnie z art. 471 kc dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Poza sporem w niniejszej sprawie była okoliczność doznania przez powódkę złamania szyjki kości udowej L. oraz bezsporny ostatecznie był również fakt pozostawiania miejsca upadku powódki w zarządzie Gminy Miasta G.. Bezspornym była również okoliczność zawarcia umowy między Gminą a Przedsiębiorstwem (...) Spółką Akcyjną w G. (obecnie (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością) w przedmiocie utrzymania zimowego drogi przy ul. (...) o pow. 6.846 m². Z § 3 ust. 1 pkt 11 umowy wynika wprost, iż pozwana spółka zobowiązana była wyłącznie do mechanicznego usuwania pokrywy śnieżnej z pełnej szerokości jedni i uszorstniania celem uzyskania możliwości poruszania się po nich pojazdów, a nie pieszych, tym bardziej w miejscach do tego nie przeznaczonych. Powódka zeznając podała, iż nie przechodziła przez pasy na jezdni, a szła w miejscu przeznaczonym dla ruchu kołowego. Motywy takiego działania pozostają bez wpływu na odpowiedzialność pozwanego (...) sp. z o.o. Na uwagę zasługuje również czas reakcji jaki zgodnie z umową obowiązywał pozwaną spółkę; wynosił on 8 godzin przy średniej zimie i 14 godzin przy zimie silnej. Mając na uwadze te zapisy umowy wskazać należy, iż momencie wyjścia powódki z domu nie upłynął jeszcze czas reakcji obowiązujący pozwanego. Tym samym powódka nie wykazała aby pozwany ad. 2 nie wykonał swoich obowiązków wynikających z umowy zawartej z Gminą co spowodowałoby po stronie powódki szkodę.

Odpowiedzialności za przedmiotowe zdarzenie nie ponosi również pozwana Gmina. Co do zasady zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach należy do obowiązkowych zadań własnych gminy. Gminy zapewniają czystość i porządek na swoim terenie i tworzą warunki niezbędne do ich utrzymania. Nadto z art. 20 ustawy o drogach publicznych wynika, iż zarządca drogi zobowiązany jest do utrzymania nawierzchni drogi tzn. wykonywania robót konserwacyjnych, porządkowych i innych zmierzających do zwiększenia bezpieczeństwa i wygody ruchu, w tym także odśnieżania i zwalczania śliskości zimowej. Tym niemniej Sąd miał na uwadze, iż odpowiedzialność ta nie jest odpowiedzialnością absolutną. Trzeba bowiem mieć na względzie realne możliwości realizacji takiego obowiązku. W ocenie Sądu nie jest możliwym aby Gmina M. G. doprowadziła drogę przy ul. (...), która jest drogą wewnętrzną, osiedlową, usunęła z niej śnieg, w ten sposób aby droga ta była czarna - czysta i nie śliska w ciągu godziny od zakończenia opadów śniegu. Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, iż z 16 na 17 lutego 2009 r. występowały w G. silne opady śniegu, później przelotne. Ostatni raz padał śnieg na godzinę przed wyjściem z domu przez powódkę. Powyższą okoliczność potwierdziła sama poszkodowana oraz świadkowie przesłuchani w sprawie J. W. (1) oraz D. N.. Sąd Najwyższy w wyroku z 22.10.1970r. I CR 550/70 stwierdził: jak powszechnie wiadomo, w okresie ciężkich warunków atmosferycznych w porze zimowej (śnieżycy, zawiei, gołoledzi) utrzymanie wszystkich dróg publicznych w stanie całkowitego bezpieczeństwa jest technicznie niemożliwe. Kierowca musi się zawsze liczyć z możliwością napotkania odcinka drogi w stanie zagrażającym bezpieczeństwu jazdy. W tych warunkach stwierdzenie istnienia w konkretnym momencie czasu takiego nie zabezpieczonego odcinka drogi nie uzasadnia jeszcze domniemania, że funkcjonariusze służby drogowej zaniedbali swoje obowiązki, dlatego też w każdym wypadku należy wyjaśnić i ustalić, czy przyczyną złego stanu drogi były zaniedbania służby drogowej. Powódka natomiast takiego zaniedbania nie wykazała. W ocenie Sądu strona powodowa nie przedstawiła również żadnego dowodu który potwierdzałby tezę iż przyczyną upadku powódki była nierówność jezdni. W szczególności dowodem takim nie może być dowód z oględzin miejsca zdarzenia mając na uwadze, iż od chwili zdarzenia do dnia wniesienia pozwu upłynęło pięć lat, nawet gdyby w trakcie oględzin ustalono, iż w miejscu upadku znajduje się nierówność nie jest to równoznaczne z jej istnieniem pięć lat wcześniej. Wskazać należy, iż świadkowie którzy rozmawiali z powódką bezpośrednio po upadku zeznawali, iż powódka jako przyczynę upadku podawała poślizgnięcie, nie wspominali o nierówności jezdni. Również powódka w zgłoszeniu szkody z 04.03.2010r. oraz oświadczeniu sporządzonym w dniu

20.09.2010r. (k.6) nie wspomniała o nierówności jezdni jako przyczynie upadku. Dlatego też Sąd uznał, iż powódka nie wykazała aby przyczyną upadku była nierówność jezdni.

W związku z tym Sąd uznał, iż powództwo jako nieuzasadnione na mocy art. 6 kc a contrario podlega oddaleniu w całości.

Jednocześnie Sąd na podstawie art. 102 k.p.c. w związku z art. 5 kc, uznał, iż w sprawie zachodzą szczególnie uzasadnione okoliczności uzasadniające odstąpienie od obciążania powódkę kosztami niniejszego postępowania. Norma art. 5 kc ma charakter wyjątkowy i może być stosowana tylko po wykazaniu wyjątkowych okoliczności. Sąd odstępując od obciążania powódki kosztami procesu miał również na uwadze obecną sytuację majątkową i zdrowotną powódki, fakt, iż jest osobą w podeszłym wieku. Dlatego uznał, że w niniejszej sprawie zachodzą szczególnie uzasadnione okoliczności, które uzasadniają odstąpienie od obciążania powódki kosztami procesu.

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

(...)